

RAABJERG SOGN

KIRKEBLAD

2024

Juni • Juli • August

78. årgang - Nr. 2

Foto: Hanne Lind-Bonderup

Kære alle i Raabjerg menighed

Vi venter og håber på en dejlig sommer.

Vi vil alle gøre, hvad vi kan for at den bliver god for vore familier, og venner og for alle dem vi kender herunder det fællesskab, som vi er en del af i Raabjerg Sogn.

I Menighedsrådet har vi med glæde set, at der er stigende deltagelse i de aktiviteter, som vi har sat i gang. Der er også stigning i antallet af kirkegængere til søndagens Gudstjenester.

I Menighedsrådet har vi haft travlt de seneste måneder.

Vi arbejder med forbedringer i vore kirker. I Raabjerg skal overliggeren til indgangen skiftes på grund af råd. Den nye bliver magen til og i samme farve.

Vi skal se til vinduerne. Og vi skal se til kirkens mure, som trækker vand.

Og taget på Raabjerg kirke trænger. Når det stormer, så kører et eller flere af Menighedsrådets medlemmer ud og ser til kirkens tag tidligt om morgenen.

I Ålbæk skal vi se på vinduet i dåbsværelset og der er andre ting inde inde i kirken, som vi skal holde øje med.

Vi har lige haft Provstivisitat. Kirkeværgen havde lagt alt i mapper og digitaliseret kirkens ejendom. Alle havde gjort deres bedste fra de forskellige udvalg.

Jeg er sikker på, at provstiudvalget kunne lide det de så

Og så venter vi på Byggetilladelsen til præstegården.

Vi var løbet ind i at der lå to fredninger på selve byggegrunden.

Vi var ikke vidende om det og provstiet var ikke vidende om det. Derfor har vi nu rykket præstegården længere ind på grunden – og nu håber vi så, at byggetilladelsen snart kommer.

Vi vil holde jer underrettet.

Lidt om Valg til Menighedsrådet 2024-2028.

Vi skal være 6 medlemmer af Menighedsrådet. Vi mangler en og så mangler vi suppleanter.

Der skal vælges d. 17. september kl. 19 i Kulturhuset. Jeg håber, at vi får tilbud fra en, der vil være med i Menighedsrådet og fra nogle, der vil være suppleanter.

Vi håber, at nogen vil melde sig og være med til at præge Kirkens aktiviteter for de næste fire år. Det er af største vigtighed.

Menighedsrådet holder ferie i juli måned.

Vi ønsker jer alle en dejlig sommer! På Menighedsrådets vegne,

Lotte Wenstrup, Formand

Verden henter håb af det, der får lov at leve, selvom det i den store, målbare sammenhæng er nytteløst, ubrugeligt og alt, alt for dyrt.

I en tid hvor alle medier beretter om ufred, vold og terror så er det befriende dejligt og glædeligt at lukke Kristeligt Dagblad op og læse en artikel (refleksion) af Iben Krogsdal. Det er ord vi lige netop nu trænger til.

Hun skriver:

Det er ret almindeligt at mene, at det vigtigste i verden må være det, der kan betale sig og bruges til noget.

Da jeg var ung, tænkte jeg for eksempel, at jeg som kunststuderende var mindre vigtig end en kommende lærer. Og at min ven, som skrev speciale om brugen af konjunktiv på oldgræsk, godt kunne have skrevet om noget bedre for verden. Og at unge og aktive mennesker naturligvis bidrager mere til fællesskabet end gamle og svage.

I dag er jeg overbevist om, at jeg tog fejl. At menneskelighed kommer før bidrag og brugbarhed. Og at verden henter håb af det, der får lov at leve, selvom det i den store, målbare sammenhæng er nytteløst, ubrugeligt og alt, alt for dyrt. Derfor kan jeg godt lide, at der i dette land findes syge mennesker, der får så dyr medicin, at den kan betale for en hel villa. Jeg tror, at disse mennesker med deres blotte vejrtrækning minder os alle om, at hvert eneste menneskeliv er uvurderligt kostbart.

Jeg elsker, at der i den yderste klitrække i Vestjylland findes en sær mand, som igennem flere årtier i dyb hemmelighed har arbejdet på et kunstværk kun for sig selv. For jeg tror, at denne ukuelige mand - år efter år - fordyber sig på hele verdens vegne.

Jeg er taknemmelig for, at der i dette land findes en lille håndfuld sygeplejersker, som for nylig på et sygehus i en natte-time samlede sig rundt om en lige afdød kvindes seng og sang en gebrokket salme for hende, fordi hun ingen pårørende havde. For jeg tror, at de sang for alle dem i verden, der er døde helt alene.

Det giver mig gå-på-mod, at jeg sidste år var til gudstjeneste i en kirke, hvor vi (som forventet) kun var fire fremmødte, men hvor præsten alligevel holdt en prædiken, der lød som hans vigtigste nogensinde. For jeg tror, at han på alle menneskers vegne sagde det uopgivelige, som verden ikke altid vil høre.

Jeg er taknemmelig for, at jeg som ung engang arbejdede på et plejehjem, hvor en aftenvag ved sengetid altid talte længe og alvorligt med de allermost demente beboere, selvom vi andre syntes, hun var lidt for meget. For jeg tror, at hun på de aftener gav alle demente og forvirrede mennesker i verden værdighed.

Det fylder mig med stolthed, at der findes nogen, der dyrker noget

så sært som bogbinding, skaber smukke sider og bruger mange timer på bittesmå, ligegyldige detaljer. For jeg tror, at de ærer det ædle og langsommelige og uddøende på hele verdens vegne. Jeg påskønner, at der findes enestående komponister i dette land, som bruger hele år på at skrive et orkesterværk, der kun bliver opført én eller to gange. For jeg tror at de fastholder det sublime øjeblik på hele verdens vegne.

Det giver livet dybde, at jeg kender en kvinde, der en gang imellem dækker op til sin mand ved spisebordet, tænder stearinlys for ham og fortæller ham lidt om sin dag - selvom han er død for flere år siden.

For jeg tror, at hun med disse højtidsstunder er med til at knytte gådefulde, evige bånd mellem levende og døde.

Det glæder mig, at der findes mennesker, der beder eller mediterer for fred i verden, selvom det i videnskabelig forstand intet nytter. For jeg tror at de i al stilhed er med til at sammenføje alt det brudte i verden.

Jeg kan godt lide, at der hver eneste dag sidder mennesker i vore kirker, der håber og tror, mens de fleste af os laver noget andet. For jeg tror, at de håber og tror på hele verdens vegne.

Jeg får tro på fremtiden af, at børn får lov til at begrave døde fugle og afdøde kæledyr, at give dem navne og små gravsten. For jeg

tror, at deres lille gravalvor holder os fast i, at hver eneste levende skabning på jorden betyder noget. Jeg holder af, at nogen i det skjulte synger for deres stueplanter, som var de levende. For jeg tror, at de synger for alt det i verden, der gror i dyb afhængighed af andre.

Det giver mig livsmod, at der findes ansatte på hospice, som hver dag og hver nat gør døende kysseklare, uanset om der er nogen til at kysse dem eller ej. For jeg tror, at de hylder menneskelivet til det allersidste åndedrag på hele verdens vegne.

Og jeg er vild med, at vi i dette land lader mennesker med svære lidelser og store handicaps koste det hvide ud af øjnene i hjælp og udstyr. For jeg tror, at uden netop disse mennesker - som før eller siden kan være os alle - ville selve vores samfunds hjerte holde op med at slå.

I en ekstremt målrettet tid er det måske ekstra vigtigt, at vi insisterer på at gøre det gode, som ikke er ret, rimeligt, relevant, evaluerbart eller på nogen måde kan betale sig. Ikke fordi det i sig selv kan redde verden. Men simpelthen fordi det mere end noget andet hver eneste dag gør håbet levende iblandt os.

Iben Krogsdal

Læst og gengivet af Erik Colding Thaysen

Kære konfirmander 2024

Kære konfirmander, forældre, familie og venner! Velkommen til konfirmations-fest-gudstjeneste! Hvad så konfirmander! Er I klar! Klar til at være familiens centrum hele dagen? Og så er der nok nogen af jer konfirmander der tænker: Jamen det er vi da hele tiden. Og ja! Selvfølgelig er I klar. Det har I været længe. Den tidligere minister Per Hækkerup sagde en gang: Hvis du vil påkalde dig folks opmærksomhed, skal du rejse dig op så alle kan se dig. Tale så højt så alle kan høre dig. Og så skal du hurtigt sætte dig ned igen så alle kan lide dig. Den indledning bruger jeg somme tider for lige at minde mig selv om: Lad det nu ikke blive for langt Erik. Altid når jeg skal lave konfirmationstale kommer jeg til at tænke på en sød konfirmanddreng der på selve konfirmationsdagen kom hen til mig med følgende spørgsmål: "Hvad så Erik. Her på vores konfirmationsdag, siger du så noget pænt om os – eller siger du sandheden? Et noget overrumplende spørgsmål. Men ja, jeg siger altid sandheden og jeg har altid noget pænt at sige om mine konfirmander. Og det har været dejligt at være sammen med jer i denne konfirmationsforberedelsesperiode. I har været lyttende og deltagende. Ikke meget syngende – men jeg ved jo godt at konfirmander ikke sådan synger på kommando. Da jeg var helt ny præst fandt jeg det grænseoverskridende at skulle

stå og synge – helt alene – over for sådan en flok konfirmander. Men – det værner man sig ret hurtigt til, for hvad det angår så er konfirmander meget ens. Men – I er en flok søde, dejlige unge mennesker som det er dejligt at være sammen med. Jeg har altid mødt op hos jer på skolen med glæde indeni. Det var ikke bare noget der skulle overstås. Og I går på en dejlig skole med gode lærere. En skole hvor man føler sig godt tilpas. Meningen med at gå i kirke er at komme ud igen! Jeg ved det godt. Og det skal vi også snart. Men for at komme ud skal vi ind. For at få noget ud af det skal vi først sætte os ind i det. Det gælder alle steder. Også det med kirken og kristendommen. Det er det, vi har kirken og dens gudstjeneste og salmerne til. Til at vi kan sætte os ind i kristendommen for menneskelivets skyld. Det har vi sammen gjort efteråret og vinteren igennem. Nu er det blevet forår. Vi springer alle ud. Nu springer I ud. Ud af kirken. Ud af barndommen. Ud i det spirende ungdomsliv i et hav af grønt. I en verden, hvor mulighederne er store og mange. Hvis man ville dreje mig rundt og rundt foran et verdenskort og så bede mig om at pege et sted hen på denne jord hvor der var fred og ro og dejligt at være. Ja, så ville det nemmere kunne lade sig gøre for år tilbage. Men i dag ville jeg godt nok komme i bekneb. For vores verden ser jo lige for tiden både tosset og

kaotisk ud. Rusland og Ukraine, Mellemøsten, Nordkorea og Iran. For at nævne nogle. Det er jo skrækkeligt hvad der foregår. Som stærk modvægt til al dette vil jeg i det følgende prøve at fremdrage nogle positive, kærlige og opløftende ting som også er en del af vores verden. Lad os lave et tidsmæssigt tænkt eksperiment. Hvad ville der ske, hvis Jesus vendte tilbage til jorden i dag? Sidste år, en mandag morgen i adventstiden, dukkede Jesus pludselig op i Frederikshavn. Han bar indkøbstasken hjem for en gammel kone. Han hjalp en tyrkisk kvinde, der ikke kunne tale dansk, ved lugen på postkontoret. Han kørte en mand, der var lammet i begge sider, rundt i Bangsboskoven i to timer. Han spillede bold med en lille pige, der var mentalt handicappet. Pigen blev glad, når det lykkedes hende at gribe bolden. Han besøgte en kræftsyg kvinde på Frederikshavn sygehus. Hun havde ligget der et halvt år, og endnu var der ingen, der havde besøgt hende. I svømmehallen tog han en lille ængstelig dreng, som de andre lo ad, ved hånden og sprang sammen med ham fra tre meter vippen. Hele natten sov han ved siden af en fordrunken vagabond på en bænk i parken ved gymnaset. Han puttede sig tæt ind til ham, så den gamle ikke frøs så meget. Næste morgen var Jesus forsvundet igen. Ikke engang Ekstrablade's journalister havde opdaget at han havde været der. Men den gamle kone, den tyrkiske kvinde, den lamme, drengen, den syge og vagabonden fortalte alle, som de mødte: "I går var en skøn dag. Jeg mødte sådan et godt menneske". Kun den lille pige sagde intet. Hun

kunne jo ikke tale. Men hun lod kastede bolden højt op i luften og greb den igen. Gå du ud og gør ligeså: gør dagen god for et andet menneske, giv din godhed - ikke til den der har fortjent det, men til den der har brug for det. At lege med tiden. Ja. Det er pudsigt som tiden kan være en medgørlig størrelse. Man skal bare vide hvilke knapper man skal dreje på. En fisker ringer hjem til konen. Hun spørger: "Hvor langt er du ude?" Årh omkring 2 timer, svarer han. Din svigermor er kommet på besøg. Jah, så er vi nok ca. 3 timer ude. Det er en skam, siger konen. Vi skulle ellers have hvidkålsruller. Ved du hvad, siger fiskeren, jeg er hjemme om et kvarter. Når vi kigger ud i verden så spørger vi måske: Hvor er de varme hænder og det bløde knus? Vi mennesker har i den grad brug for begge dele. Vi har brug for, at der er nogen der tager sig af os, elsker os og passer på os. Nogen derude har vist rent glemt hvordan vi mennesker skal være over for hinanden. Og hvad kan vi gøre ved det? Så kigger vi ofte ind i familien. I det nære fællesskab vi har med dem vi elsker og holder af. Ser på ægtefællen, ser på børnene – både de små og de store. Og stærkt fornemmer vi hvad der har betydning. Som en kvindelig præst skriver et sted: Der er et svagt genskin i et barns hår, i solskinnets regnbuens farver er i det. Bitte bittesmå bløde stråler i præcis de samme farver, som man somme tider ser i duggen. De er i blomsternes kronblade, og de er i et barns hud. En far skriver i et brev til sin søn: "Dit hår er glat og mørkt, og din hud er meget lys. Du er nok ikke kønnere

end andre børn. Du er bare en køn og rar dreng, lidt spinkel i det, renskuret og velopdragen. Og alt det er udmærket, men – det er selve det, at du er til, som jeg mest af alt elsker dig for". Faderen har i en moden alder fået sønnen, men tror ikke han skal opleve at se sønnen vokse op. Derfor skriver han et langt brev til sønnen, som sønnen kan læse, når han bliver stor nok. I brevet skriver faderen om familien og slægten. Om sit arbejde og sit liv – ja, om alt det, der betyder noget. Han skriver mod tiden, til eftertiden, for at sønnen skal kende fortiden og derfra hente mod og inspiration til fremtiden. Og midt i livskaos og en verden der vakler spørger vi måske: Hvad er det der gør livet værd at leve? En solskinsmorgen. Et blik eller et knus fra en man holder af – eller elsker. Ens barn der putter sig hos en, et iskoldt havbad, eller et dejligt varmt karbad, anemoner i skovbunden, påskeliljer i haven, god musik, dejlig mad, et godt grin eller en forløsende gråd. Rækken af forslag er næsten uendelig. Men livet indbefatter så mange ting. Når man er et ungt menneske – måske konfirmand – så er man på vej til at finde sig selv. Meninger og holdninger begynder at danne sig i hver enkelt ungs sind. Og så kan der blive nogle holdningsmæssige kanter der lige trænger til at slibes lidt til. For jeg har hørt konfirmander sige: Det er så irriterende når nogen hele tiden vil give os ordrer: Sæt farten ned, siger færdselsbetjenten. Mød til tiden, siger læreren, Vask op siger moderen, hold mund, siger faderen. Syng med siger præsten. Husk cykelhjælmen,

siger moderen. Og refleksen, siger faderen. Nej, vel vil vi ej, siger de unge så måske? Vi vil selv bestemme, hvor hurtigt vi skal køre. Og vi vasker op når det passer os, snakker når vi har lyst og cykelhjælmen kan de gamle bare glemme alt om og lige sådan med refleksen. Så trykker vi lidt ekstra på speederen, når politiet er ude af syne. Og larmer lidt demonstrativt ved køkkenvasken. Måske kommer vi bare tre minutter for sent, bare for at irritere læreren og cykelhjælmen bliver kylet væk eller tilfældigt glemt - et eller andet ukendt sted. For sådan er vi mennesker også skruet sammen. Vi gamle husker sikkert også episoder fra vores ungdom som vi ikke taler højt om. En præst skrev engang en hilsen til konfirmandforældrene! Han startede med at skrive: Det er nogle fantastisk skønne unge mennesker I har. I har gjort meget rigtigt. Jeg ved I elsker jeres unge og vil gøre alt for dem. Og hvis I kan vil I give dem, alt det de ønsker sig. Men, det de ønsker sig mest er ikke den dyre jakke eller rejsen til New York, heller ikke den nyeste telefon, men et sted, hvor de er elsket som de er, og ikke kun som de nogle gange er. Heller ikke som de måske kan blive. Men netop som de er med alle deres fejl og alle deres begrænsninger. Det er det bedste vi kan give vores unge mennesker. Et sted i verden hvor de kan være den de er. Et sted at høre hjemme. Og vi skal turde lade dem være tavse, indesluttede og triste. Hvis de gennem et stykke tid ikke siger noget (andet end "fint nok"), men bare sidder og stirrer ud på den tomme himmel, så er det bare fordi der sker så meget i dem, at

de ikke har ord for det. Sæt dig ned ved siden af dem og se samme vej. Måske siger de pludselig noget, hvis du sidder der længe nok. En dag rejser de sig af sig selv. Og hvis ikke, så lejer du en kran og løfter dem op af sengen og ud i verden. Sådan! Kære dejlige konfirmander! Tillykke med at I i dag får bekræftet hvad der skete i dåben: At I fik Guds kærligheds mærke. Et mærke der aldrig vil miste sin styrke eller værdi. Vi har været sammen en del timer og hvor har I glædet mig mange gange – bare ved jeres dejlige umiddelbare måde at være på. Tak fordi I er lige nøjagtig dem I er. Bliv ved med det. Jeg vil ønske jer

en rigtig god, lang og dejlig dag. Og tænk lige over alt det dejlige som jeres forældre og familie gør for jer. I dag – og alle kommende dage. Der er ikke ret meget der er en selvfølge. Pas godt på jer selv og jeres familier! Skab jer gode, skønne liv som I kan leve i og trives i. Det håber vi. Det ønsker vi for jer. Gud velsigne jer konfirmander og jeres familier – hele livet. Og nu husker jeg lige på ordene fra min indledning. Erik, det blev lidt for langt! Men nu er det blevet konfirmationstid. Dog skal vi lige først syng Linedanser. Amen.

Erik Colding Thaysen,
præst i Raabjerg Sogn

Kirketeateret underholdt i marts i Ålbæk kirke

Tak for jer!

Tak for, at rigtig mange dejlige og glade børn mødte op til børneteater i Ålbæk kirke til forestillingen med H.C. Andersen (Jens Jødal). Han gav børnene en god oplevelse med spændende og sjove historier, sammen med dukkerne. Men det

var ikke kun H.C. Andersen der stod for smil og latter, for det hjalp børnene også med til og tak for jeres mod og kamp! Efter en god forestilling var der pasta med kødsovs, hvor en af dukkerne kom forbi igen.

Ses snart igen til sjove stunder,
God sommer herfra
Menighedsrådet

En af den slags morgener

Det er en af den slags morgener. Vi sidder omkring spisebordet, og der er ikke nogen, der siger noget. Fem mennesker er lige væltet ud af sengen. Søvnens sidder stadig i kroppen. Længslen efter sengevarmen er ikke til at ryste af sig. Der er varme boller på bordet og friskbrygget kaffe i kopperne, og mælken til havregrynene har ikke passeret udløbsdatoen endnu. Der mangler sådan set ikke noget. Og så alligevel. Der er helt stille ved bordet. Der er ikke én, der siger noget. Tallerkener skramler, og kopper klirrer. Alle ord er blevet væk. Vi har ikke noget at sige hinanden. Vi er fremmede for hinanden. Om så også vi deler hus med hinanden, og to af os endda sover i samme seng, så er vi stille her ved bordet, og det er ikke nogen god stilhed. Hver især stirrer vi ned i havregryn og lunkne kaffekopper. Jeg er mor her i huset, og jeg leder desperat efter noget at sige, noget at fortælle, noget at gribe til, noget som kan forandre stemningen. Jeg vil have, at vi skal gå glade ud i dagen, og at vi skal have det rart med hinanden. Jeg spekulerer

på livet løs: Skal jeg finde på en drøm, som jeg kan lade, som om jeg har haft nu i nat, og fortælle de andre om den? Eller oplevede jeg noget i går, som jeg endnu ikke har fået fortalt? Men hvad end, jeg kommer i tanke om, bliver ordene stikkende i struben. Jeg kan på forhånd høre, hvor krampagtige og kunstige de vil komme til at lyde. Det er en af den slags morgener. De varme boller sidder fast i halsen. Ordene er blevet væk, vi er fremmede, vi er tavse. Måske er det ikke bare hjemme hos os, at der findes den slags morgener?

Måske har du også siddet i den tunge tavshed, der indfinder sig, når vi ikke har noget at sige hinanden? Når mand og kone sidder på hver sin side af bordet på restauranten, og der er dejlig mad på tallerkenerne og god vin i glasset og stearinlys tændt, for nu skal vi hygge os og have det lidt godt. Og så lægger en knugende tavshed sig lige med ét over os, så vi ikke har noget at sige hinanden. Der bliver alt for stille imellem os. Eller når sønnen endelig ringer

hjem, og man glædes ved hans stemme hen over de mange kilometer, der er imellem os. Og så bliver der alligevel alt for stille på linjen, vi rømmer os, vi siger "øh" alt for mange gange, og det er, som om vi ikke kan nå hinanden. En fremmedhed sniger sig ind og gør os kunstige og forkerte. Det er en af den slags morgener eller den slags dage. Vi er sammen, og alligevel kan vi ikke nå hinanden. Tavsheden er tyngende. Ordene er blevet væk. Den første pinsemorgen var også en af den slags morgener. Kopperne skramlede, bestikket klirrede, og 12 disciple sad der og sagde ingenting. Da kom der et pust så stort, at det kun er til at drømme om. Et pust af ånd

og liv og pinse fyldte rummet. Og ånden fyldte sind og hjerter. Tavsheden var som blæst væk. Mundene blev fulde af ord og ordene boblede over og fyldte hele byen, så mennesker strømmede til og lod sig overvælde af ånd og liv og glæde og lys.

Lotte Lyngby
Læst og redigeret af
Erik Colding Thaysen

Forårskoncert i april - Fladstrandkoret

Vi siger Tak til Fladstrandkoret for en dejlig forårsaftens oplevelse.

Koret fyldte Ålbæk kirke med stor lyd og velklang og gav os alle en stor forventning om et dejligt forår.

Vi vil glæde os til et genhør.

Vi var godt fyrrer gæster i kirken.

Tak,
Lotte Wenstrup, formand

MELD DIT BARN IND I FDF!

VI GIR' BØRN OG UNGE
ET STÅTÆD AT MØDE VERDEN FRA

5 år og 0. klasse PUSLING MANDAG 16.30-18.00	1. og 2. klasse TUMLING MANDAG 16.30-18.00	3. og 4. klasse PILT ONSDAG 19.00-20.30
5. og 6. klasse VÆBNER ONSDAG 19.00-20.30	7. og 8. klasse SENIORVÆBNER TORSDAG 19.00-21.00	15-18 år SENIOR TORSDAG 19.00-21.00
Kom og prøv! <i>OPSTART</i> <i>Onsdag d. 16/8</i> <i>Kl. 16.30-18</i> De første gange er gratis -	FamilieFDF På pause. "Numlinge" sammen med pus/tum om mandagen	SE MERE PÅ: FDFAALBAEK.DK. ELLER FIND OS PÅ FACEBOOK "FDF ÅLBÆK"

SPØRGSMÅL? GIV OS ET RING!
Anne Marie: 24 24 81 52
Anita: 22 82 32 15

FDF ÅLBÆK, BUNDEGARNSEJ 47, 9982 ÅLBÆK

Pinsegudstjenesten 20. maj ved Skovsøen

Vi nød en smuk gudstjeneste i de fineste grønne rammer ved Skovsøen og nød de fem som spillede på tuba, cornetter, alt horn og euphonium. Alle godt 40 gæster deltog efterfølgende i grill arrangementet i bålhytten. Vejrsmæssigt kunne vi ikke have ønsket os det bedre.

Tak for en fin dag!

Kommende arrangementer i sognet

Kirkens diakoni

Herunder besøgstjeneste: Der mangler besøgsvenner. Er det noget for dig, så kontakt Britta Berg på 50 93 28 50

Kørsel

Der arbejdes stadig på at finde en løsning

Gudstjenester i AKTIV

3. torsdag i hver måned kl. 14.30
Ingen gudstjeneste i juni, juli og august.

Babysalmesang

Musik, sang og hyggeligt samvær i Ålbæk Kirke.
Babysalmesang er et gratis tilbud for babyer og mor eller far.
Tilmelding nødvendigt, så send en sms til Line Jensen på tlf. 22 93 30 14

Kirkekaffe

Første søndag i hver måned.
Der serveres kaffe/the, sodavand og småkager.
OBS! Ingen kirkekaffe i juli måned.

Filmdage i Aktiv

Sidste onsdag i måneden kl. 14.30
Ingen filmdage i juni og juli.
• Onsdag den 28. august

Fællesspisning

Vi spiser og hygger os sammen med musik og sange, den anden mandag i måneden.
Alle er velkomne.
Næste fællesspisning:
Tid: kl. 18-20:

- Mandag den 10. juni
- Mandag den 12. august

Månedens suppe koster kr. 65,-
Der ligger tilmeldingsseddel i Aktiv, Stationsvej 11, Ålbæk og i Ålbæk Kirke.
Og ellers tilmelding til Britta Berg tlf. 50 93 28 50

Sogneudflugt

D. 10. september og den går til Jesperhus.

Valgforsamlingsmøde

17. september 2024 kl. 19 i Kulturhuset.
Ved at møde op til valgforsamlingen, kan du være med til at vælge retningen for kirkens arbejde i dit sogn. Det kan du, ved enten selv at stille op som kandidat eller ved at være med til at vælge, hvem der skal sidde i menighedsrådet blandt de opstillede kandidater.

Mini konfirmandlejr

27. - 28. september.

KALENDER

Gudstjenesteliste for juni - juli - august 2024

Søndag den 2. juni
1.s.e.Trinitatis

Ålbæk kirke kl. 10.30

Søndag den 9. juni
2.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 16. juni
3.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 23. juni
4.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 30. juni
5.s.e.Trinitatis

Ålbæk kirke kl. 10.30

Søndag den 7. juli
6.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 14.juli
7.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 21. juli
8.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 28. juli
9.s.e.Trinitatis

Ålbæk kirke kl. 10.30

Søndag den 4. august
10.s.e.Trinitatis

Ålbæk kirke kl. 10.30

Søndag den 11. august
11.s.e.Trinitatis

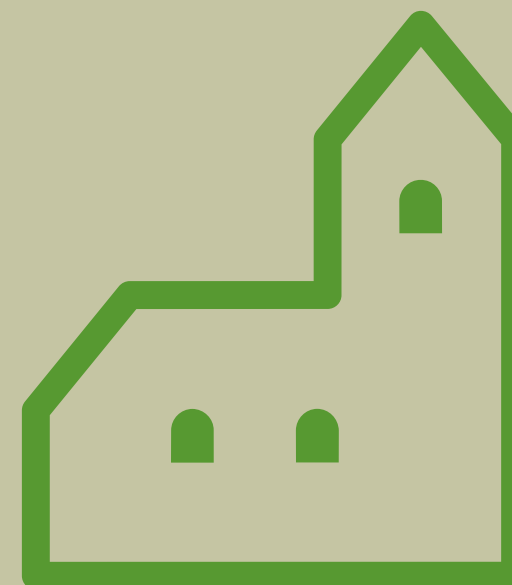
Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 18.august
12.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

Søndag den 25. august
13.s.e.Trinitatis

Raabjerg kirke kl. 10.30

KIRKEN OG PERSONALET

Sognepræst

Erik Colding Thaysen
Absalonsvej 14, 9900 Frederikshavn
Tlf. 24 62 85 84
Sikker henvendelse: ect@km.dk
Træffes alle dage undtagen mandag.

Organist

Line Marie Gaaei Jensen
22 93 30 14

Kirkesanger

Kirsten Eskesen
51 26 16 99

Graver

aalbaek-kirke@mail.dk
Tlf. 24 62 19 55
7-15 Tirsdag-torsdag og 7-12 Fredag
Kirkegårdskontoret
Gårdbovej 24, 9982 Ålbæk

Personregistrering/Kirkebogsfører

Skagen Kirkekontor
Sognehuset, Kirkevej 7A,
9990 Skagen
tlf. 98 44 26 44, mandag til fredag kl. 10 – 13, tirsdag tillige 16 – 18.

Kirkens Korshærs genbrugsbutik

Industrivej 24, tlf. 61 13 25 29

Web: www.raabjergsogn.dk

Facebook: Raabjerg Sogn Menighedsråd

MENIGHEDSRÅDET

Formand Formand for Valgbestyrelsen

Lotte Wenstrup
Solsortevej 4
9982 Ålbæk
Tlf. 20 89 72 24

Næstformand

Tommy Hjorth
Skagensvej 22
9982 Ålbæk
Tlf. 71 77 40 23

Kasserer

Thomas Strauss Jensen
Parallelvej 22
9982 Ålbæk

Kirkeværges og Kontaktperson

Christina Wulff
Møldamvej 22
9982 Ålbæk
Tlf. 22 55 10 50
Mail 8481fortrolig@sogn.dk

Sekretær Medlem af valgbestyrelsen

Hanne Lind-Bonderup
Sørigvej 154
9982 Ålbæk

Formand for Diakoniudvalg

Britta Berg
Birkeparken 4 A
9982 Ålbæk
Tlf. 50 93 28 50

Formand for Bygnings -og Kirkegårdsudvalg

Thomas Strauss Jensen
Parallelvej 22
9982 Ålbæk

Sognepræst

Erik Colding Thaysen
Tlf. 24 62 85 84

Ris og ros!
Kontakt gerne
Christina

Menighedsrådets møder er offentlige og finder sted 2. torsdag i hver måned kl. 18.30 i Kulturhuset på Møldamvej.

Dagsorden fremlægges i Ålbæk Kirkes våbenhus 6 dage før det enkelte møde. Protokoludskrift er fremlagt til gennemsyn i servicebygningen på kirkegården i Ålbæk hverdage 8 – 15.

FOLKEKIRKEN

